Dir. Z.K.B. Berkes
's-Gravenhage
Waalsdorperweg 122
tel. 070 - 241619

opl. 106.262
Trouw

OKT. 1974

Arthur Rubenstein blijft terugkomen

door W. H. Wolvekamp

ROTTERDAM — Ieder jaar denkt men bij een optreden van Arthur Rubinstein (87): nu zal het toch werkelijk wel de laatste maal zijn dat we de nestor van de wereldvermaarde pianisten kunnen horen. Maar het volgend concertseizoen staat voor de abonnementsconcerten van het Rotterdams Philharmonisch Orkest als een der eerste solisten doodleuk aangekondigd: Arthur Rubinstein met het Vierde Klavierconcert van Van Beethoven. Het is op zichzelf al een groot wonder dat deze pianist tot op hoge leeftijd de praktisch volledige controle heeft behouden over het gehele speelmateriaal. Dat wil zeggen dat in het algemeen gesproken de grote souplesse van vinger, hand- en armspieren geconserveerd bleef. Kleine technische oneffenheden behoren tot de normale risico's van het vak en hebben geen invloed op de indruk die de vertolking door Rubinstein maakt van Van Beethovens meest lyrische zijner vijf klavierconcerten. Tijdens het donderdagavond door Edo de Waart geleide concert van het R. Ph. O. werd deze vertolking gekenmerkt door een culminatie van het zuiver muzikale, het sfeerscheppend vermogen en de rijke poëzie, die vooral uit het langzame tussendeel opbloeide. De Waart zorgde voor een in een zowel technisch als muzikaal opzicht adequate orkestbegeleiding, zodat men Van Beethovens G dur concert onder de gunstigste omstandigheden te horen kreeg.

Het orkest was trouwens deze avond bijzonder op dreef. Tevoren hoorden wij in kleine bezetting een flonkerende verklanking van Mozarts Ouverture Figaro, waarbij deze muziek de lichte toets en het raffinement kreeg dat zij behoeft. Na de pauze volgde een herhaling van de reeds zondag uitgevoerde derde symfonie van Bruckner. Deze symfonie ging in de zg. 'Nowak Fassung'. Andermaal heeft Edo de Waart zijn grote affiniteit getoond met het werk van deze Oostenrijkse laat-romanticus, die wat de structuur van zijn symfonieën betreft wel dicht tegen de barok aanleunt.

De uitvoering onderscheidde zich door het steeds onderhouden van de grote lijn (nergens een inzinking in het ruim een uur durende werk), het voortreffelijk samenspel van strijkers als blazers, de goed afgewogen klankverhoudingen der verschillende instrumentale groepen en de grote zorg die aan menig detail werd besteed.